

Temat tygodnia: Zwierzęta z wiejskiego podwórka

W tym tygodniu przed nami wiadomości o Zwierzętach z wiejskiego podwórka, Przygotowałam dla Was dużo ciekawych zabaw i zadań do wykonania w domu. Trzymajcie się ciepłutko. Tęsknię za Wami moje kochane dzieciaczki ☺

Pani Iwonka ☺

Drodzy Rodzice!

W tym tygodniu będziemy rozmawiać o zwierzętach wiejskich. Przedszkolaki poznają piosenki Trzy kurki (sł. polskie K.H. Rostworowski, mel. francuska), oraz wiersze **W gospodarstwie** T.M. Massalskiej, **Chodzi kurka** I. Salach. Nauczymy się rozpoznawać nazwy zwierząt z wiejskiego podwórka. Postaramy się odgadywać ich nazwy na podstawie wydawanych odgłosów. Będziemy ćwiczyć buzię i język, naśladując to, w jaki sposób poruszają pyszczkiem i jakie wydają odgłosy, oraz rozwijać sprawność fizyczną naśladując ich sposób poruszania się. Nauczymy się też łączyć w pary dorosłe zwierzęta z młodymi (koń – źrebak, krowa – cielak, świnia – prosiak, kura – kurczak) i podawać ich prawidłowe nazwy.

Dzień I

1) **W gospodarstwie – słuchanie wiersza** T.M. Massalskiej. Czytamy wiersz, demonstrując sylwety zwierząt występujących w utworze.

W gospodarstwie

T. M. Massalska

Pieje **kogut** już od świtu:

– Kukuryku! Kukuryku!

Kura do kurczaków żwawo

gdacze: – W lewo!

Gdacze: – W prawo!

Kaczka kwacze: – Kwa! Kwa! Kwa!

Trzy kaczątka dziobem pcha.

Krowa muczy: – Mu! Mu! Mu!

Aż po prostu brak jej tchu.

Koń opędza się od much.

I rzy głośno: – Jestem zuch!

Świnka chrumka: – Chrum! Chrum! Chrum!

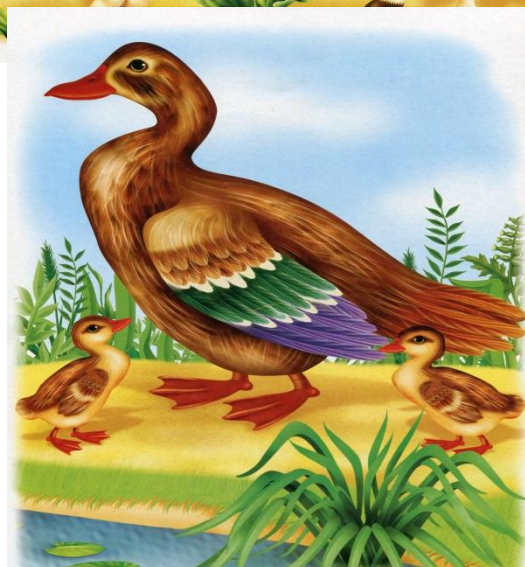
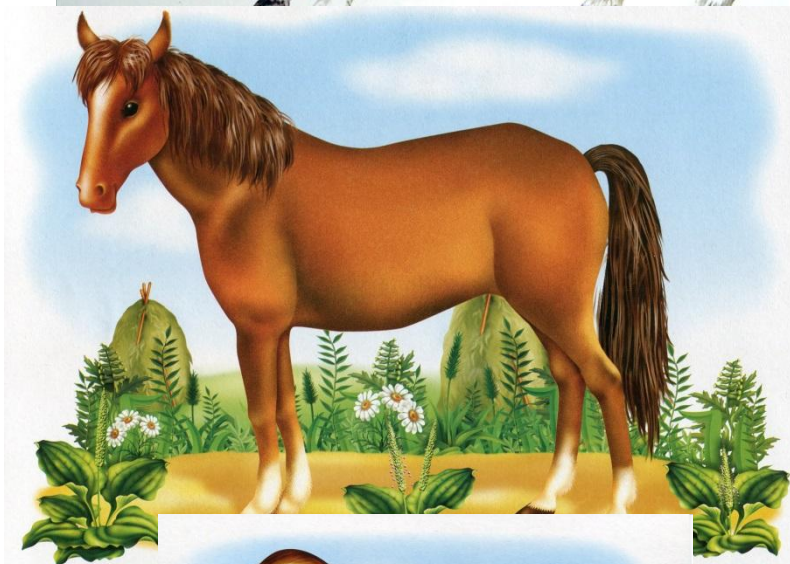
Co za hałas! Co za szum!

Kot cichutko miauczy: – Miau!

A pies szczeka: – Hau! Hau! Hau!

Rozmowa na temat wiersza. Rozkładamy przed dziećmi sylwety zwierząt występujących w wierszu. Pytamy: Jakie zwierzęta występowały w wierszu?; Jaki głos wydaje: kogut / kura / kaczka / krowa / świnia / kot / pies? (dziecko po kolei naśladuje głosy zwierząt)

Sylwety do wiersza i zabawy

„Co to za zwierzę?” – zabawa ruchowo-naśladowcza. Dziecko porusza się w rytmie wystukiwanym lub przy dowolnej muzyce. Gdy muzyka przestaje grać, pokazujemy obrazek zwierzęcia, o którym była mowa w wierszu „W gospodarstwie”. Dziecko mówi nazwę zwierzęcia oraz naśladuje sposób jego poruszania się i głos, jaki wydaje. Następnie rodzic ponownie zaczyna grać. Zabawa kończy się, gdy rodzic pokaże wszystkie **sylwety zwierząt : koguta, kury, kaczki, trzech kaczątek, krowy, konia, świni, kota, psa.**

Dzień II

1) Zabawa w rymy – zabawa podczas słuchania wiersza M. Strzałkowskiej. Prosimy, by dziecko naśladowało głosy zwierząt z wiejskiego podwórka – w momentach, w których przerywamy recytację.

Zabawa w rymy Małgorzata Strzałkowska

Raz wybuchła na podwórku awantura,
bo zginęły pewnej kurze cztery pióra!
Kura gdacze, (ko, ko, ko)
kaczka... (kwacze)
krowa... (ryczy)
świnia... (kwiczy)
owca... (beczy)
Koza... (meczy)
a na płocie przy chlewiku
kogut pieje: kukuryku!
Gdy już każdy wrzasków miał powyżej uszu,
ze stodoły wyszło pisklę w pióropuszu.
Odnalazła kura pióra i umilkła awantura,
a pisklęciu się dostała niezła bura

2) „Co to za zwierzę?” – zabawa dydaktyczna. Odkrywanie elementów zakrytych obrazków i odgadywanie ich nazw.

Rozkładamy przed dzieckiem obrazki zwierząt (do wykorzystania z poprzednich zabaw) częściowo zakryte kartką: krowy, kaczki, konia, kury, koguta, psa, kota. Pokazujemy dziecku fragment obrazka, np. głowę, brzuch, nogi lub rogi, a dziecko odgaduje, jakie zwierzę ukryło się pod kartką. Po odgadnięciu dziecko naśladuje głos tego zwierzęcia.

Dzień III

1)Chodzi kurka – słuchanie wiersza I. Salach połączone z rozmową na temat jego treści. Podczas czytania wiersza ilustrujemy go obrazkami zwierząt występujących w utworze.

Chodzi kurka

Chodzi kurka po ogródku,
małe ziarnko trzyma w dzióbku.
A dla kogo? A dla dzieci,
co gromadka za nią leci.
Po ogródku chodzi kurka
i pazurkiem czyści piórka,
a za kurką kogut – tatko
pilnie strzeże swego stadka.

Pytamy dziecko: Jakie zwierzątko chodziło po ogródku?; Dla kogo kura niosła ziarenko?; Kto latał za kurką?; Kto pilnował stada?.

• obrazki: kury, kurczątko, koguta

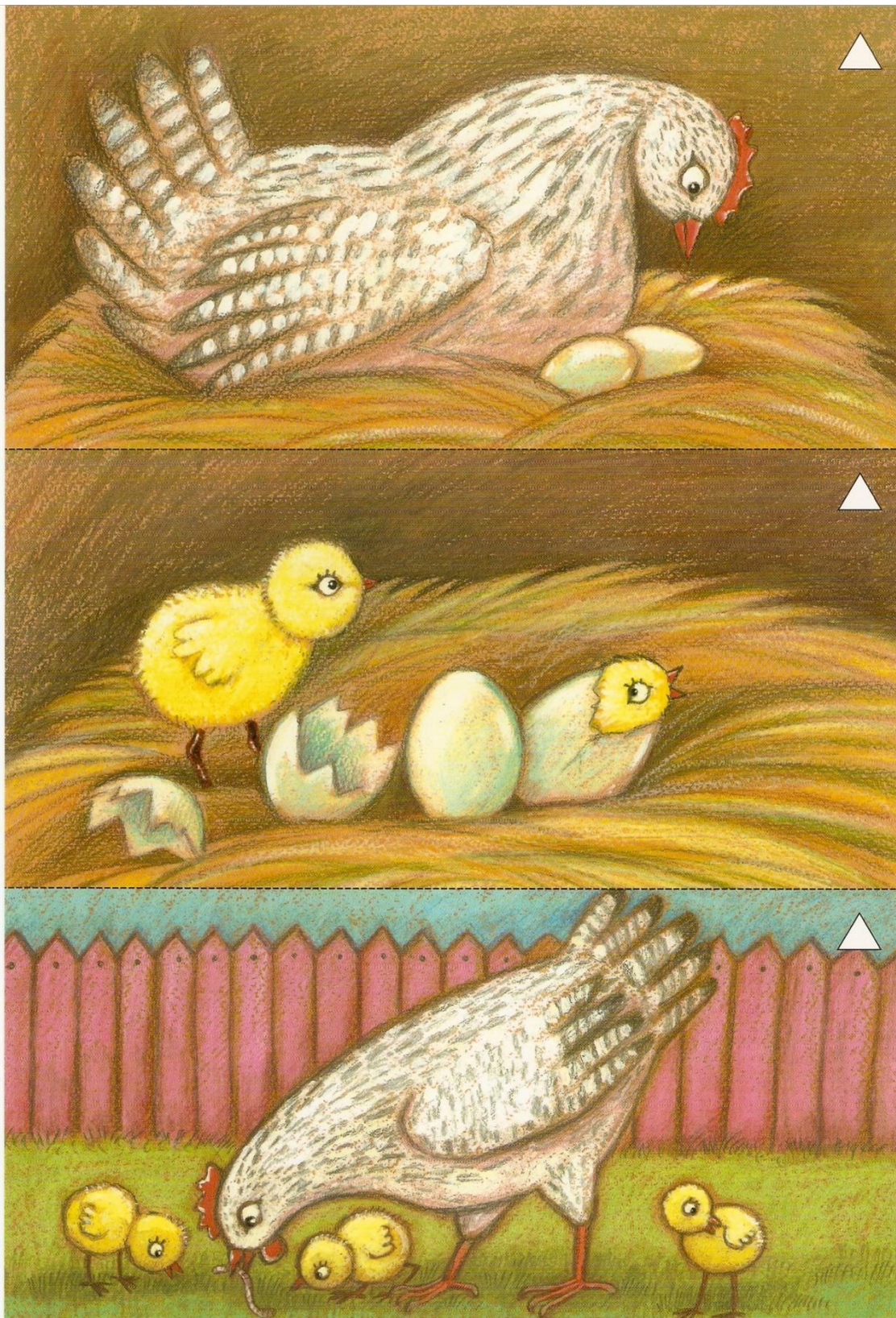

Historyjka obrazkowa

Proponuje ćwiczenie, które będzie uczyć dziecko spostrzegawczości, logicznego myślenia i dostrzegania zależności przyczynowo-skutkowych oraz rozwijać umiejętności językowe.

Zadaniem dziecka jest opowiedzieć, co się wydarzyło i (z pomocą dorosłego) wymyślić tytuł historyjki. Może również użyć swojej wyobraźni, by wymyślić to, czego historyjka nie pokazuje: co mogło się dzieć wcześniej i co stało się potem.

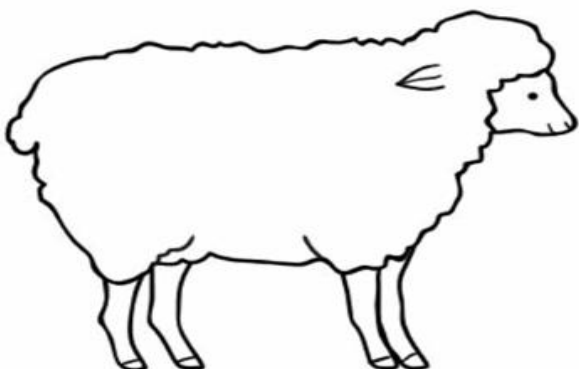
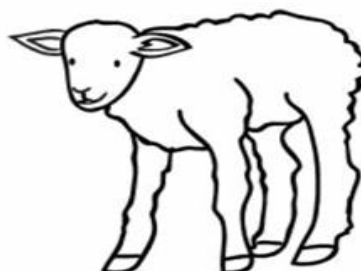
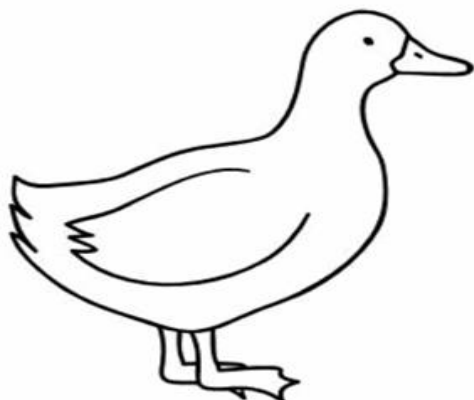
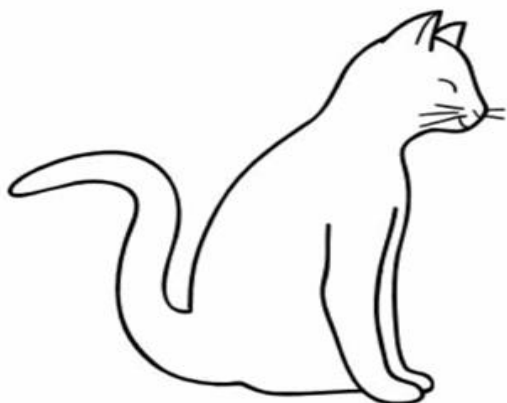
- dodatkowo, możemy pociąć historyjkę(może to zrobić dziecko-cięcie po linii prostej) na poszczególne części i wymieszać je, a następnie poprosić dziecko, by ułożyło obrazki według właściwej kolejności zdarzeń.

Dzień IV

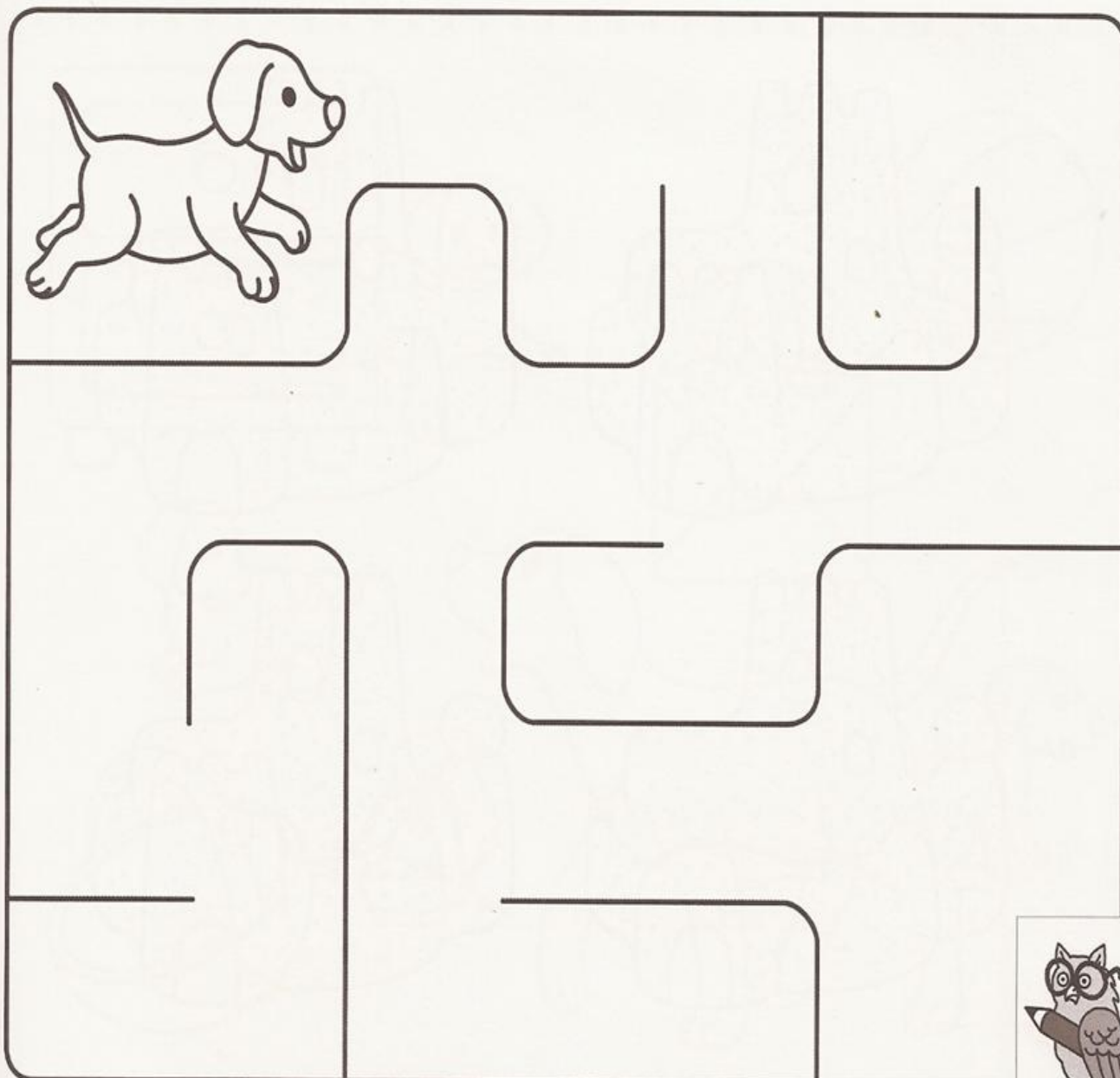
2)Praca z Kartą – podawanie nazw zwierząt na ilustracji oraz łączenie ich w pary (zwierzęta dorosłe i ich dzieci),kolorowanie. Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej i wiedzy przyrodniczej (kredki).

Połącz dzieci z ich mamami.

Karta pracy: Piesek zgubił drogę do swego domu. Narysuj budę na końcu labiryntu i pokoloruj właściwą drogę oraz pieska.

To piesek, który zgubił drogę do swego domu. Jak nazywa się dom psa?
Nalep budę na końcu labiryntu i pokoloruj właściwą drogę.

Dzień V

Trzy kurki – zabawa ruchowa przy popularnej piosence, ilustrowanie ruchem treści utworu.

(śl. polskie Karol Hubert Rostworowski, melodia francuska)

Wyszły w pole kurki trzy (**dziecko maszeruje i śpiewa**)

i gęśiego sobie szły.

Pierwsza z przodu, (**dziecko macha ręką**)

w środku druga, (**dziecko rytmicznie klaszcze w dłonie 4x**)

trzecia z tyłu oczkiem mruga. (**dziecko pokazuje na oczko**)

I tak w pole kurki trzy (**dziecko maszeruje**)

raz-dwa, raz-dwa, w pole szły. (**dziecko zatrzymuje się i tupie**)

<https://www.youtube.com/watch?v=i2-YUurj8jY>

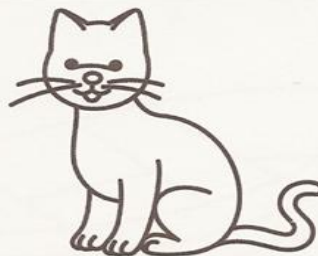
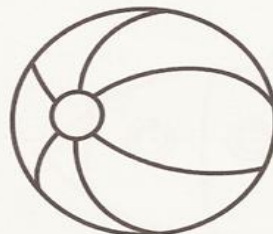
Po obejrzeniu i wysłuchaniu piosenki można pobawić się w dziecięcą matematykę. Policz kurki?

Jakie zwierzątka spotkały kurki? Ile jest motylków? Ile kurek wygląda zza drzewa? Co zrobił pan gospodarz? (Klasnął w dłonie). A co zrobiły kurki?

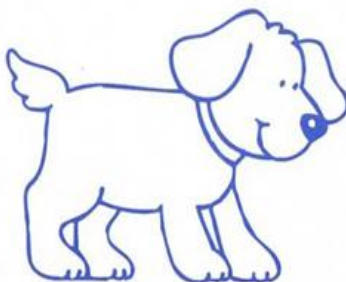
„Stary Donald farmę miał” (1:54) <https://www.youtube.com/watch?v=i2-YUurj8jY>

Dodatkowo dla chętnych ☺

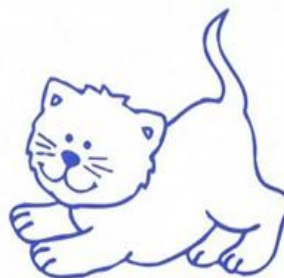
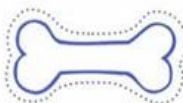
W każdym rzędzie jest jeden rysunek, który nie pasuje do reszty.
Znajdź go i pokoloruj.

1. **Przed** pieszkiem przyklej miskę. **Na** misce przyklej kość. **Obok** miski z kością narysuj miseczkę z mlekiem.
2. Pokoloruj obrazek.

3. **Przed** kotkiem przyklej kłębek wełny. **Za** kotkiem narysuj piłkę.
4. Pokoloruj obrazek.

PRZED, NA, OBOK, ZA

Lektura dla Rodziców

Dzieci najwięcej uczą się poprzez naśladowanie. Dotyczy to przede wszystkim postaw i sposobów postępowania. Dlatego najlepszym, a czasem jedynym sposobem na sprawienie, by syn czy córka zachowywali się w określony sposób, jest dawanie dobrego przykładu. Maluch nie będzie rozumiał, dlaczego powinien sprzątać, jeśli cały czas widzi wokół siebie bałagan, natomiast jeżeli w całym domu panuje ład, prawdopodobnie uzna porządkowanie swoich rzeczy za coś naturalnego. W podobny sposób dzieci uczą się szacunku do innych osób, zarówno członków rodziny, jak i nieznanym. Mogłoby się wydawać, że kilkulatki jeszcze niewiele rozumieją, dlatego bywa, że dorośli, często nieświadomie, rozmawiają na różne tematy w ich obecności. Choć czasem wygląda na to, że maluch jest całkowicie pogrążony w zabawie lub w swoich myślach, może się okazać, że wiele słyszy i zapamiętuje. Ponieważ w tym wieku wciąż uczy się, w jaki sposób należy postępować i radzić sobie w różnych sytuacjach, jest dość prawdopodobne, że w przyszłości będzie powtarzał usłyszane zdania czy słowa. Na przykład jeśli mama narzeka na zachowanie nauczycielki starszej córki lub tata krzyczy na kierowcę, który zjechał mu drogę, nie należy się dziwić, że w przyszłości, gdy dziecko się zdenerwuje lub czyjeś zachowanie mu się nie spodoba, użyje podobnych słów. Może nawet uznać, że skoro rodzice tak mówią, ono też powinno. Najlepszą metodą na uczenie szacunku jest zatem okazywanie go, zarówno synowi czy córce (poprzez branie pod uwagę jego potrzeb i uprzejme zwracanie się do niego), jak i innym ludziom, bez względu na ich zachowanie, czy pozycję społeczną.

Co to jest autyzm?

Autyzm jest jednym z zaburzeń rozwoju. Pojawia się na początku życia i nie można się nim zarazić. Nie jest związany z niepełnosprawnością intelektualną – podobnie, jak wśród wszystkich ludzi, w tej grupie również zdarzają się osoby o wyższym i o niższym ilorazie inteligencji. To, że osoby z autyzmem mają trudności z radzeniem sobie w pewnych sytuacjach, wynika z zaburzeń w trzech obszarach: porozumiewanie się, kontakty z innymi i tzw. sztywność zachowań (powtarzanie wciąż tych samych czynności czy zabaw i niechęć do zmian). Najczęściej mówią później niż rówieśnicy i nie starają się zastąpić słów gestami, nie przychodzą do rodziców, by pokazywać im zabawki, nie patrzą w oczy, bawią się same, często dzieląc przedmioty na kategorie i układając w rzędach. Często występują również zaburzenia integracji sensorycznej – niewłaściwe przetwarzanie przez układ nerwowy otrzymywanych informacji, co skutkuje nadmierną lub niewystarczającą wrażliwością na bodźce słuchowe, wzrokowe, dotykowe, przedsionkowe (związane z utrzymywaniem równowagi), proprioceptywne (odczuwanie położenia własnego ciała), smakowe, węchowe. Czasem już po chwili obserwacji dziecka z autyzmem można zauważyć, że zachowuje się ono inaczej niż jego rówieśnicy, są jednak przypadki, w których – aby dostrzec trudności – trzeba przebywać z nim nieco dłużej. Jeśli zachowanie syna lub córki wzbudza jakikolwiek niepokój, warto skonsultować się z lekarzem psychiatrą, który wykluczy inne choroby i, często z pomocą innych specjalistów, stwierdzi, czy maluch potrzebuje wsparcia. Im wcześniej rozpocznie się wspomaganie rozwoju, tym lepsze efekty ono odniesie: pomoże to dziecku w nawiązywaniu relacji z innymi oraz w nabywaniu wiedzy i umiejętności.

Materiały zaczerpnięte:

Przewodnik metodyczny „Plac zabaw” cz.2 Trzylatek WSiP wyd. 2019r

Zasoby internetowe

Youtube